

126

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 17 stycznia 1952 r.

w sprawie wykonania art. 3 i 4 ustawy o zakazie uboju zwierząt hodowlanych.

Na podstawie art. 3 i 4 ust. 3 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Władzą właściwą do orzekania, że zwierzę hodowlane utraciło cechy, stanowiące podstawę wpisu do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych czy też do ksiąg stadnych koni, jak również, że rozplodniki utraciły cechy, stanowiące podstawę ich uznania, jest prezydium powiatowej rady narodowej tego powiatu, na którego terenie posiadacz zwierzęcia ma miejsce zamieszkania. Prezydium powiatowej rady narodowej orzeka na wniosek posiadacza zwierzęcia.

2. Powiatowy instruktor hodowlany jest organem właściwym do wydawania zaświadczeń w formie adnotacji na świadectwie pochodzenia zwierzęcia, że utraciło ono — stosownie do orzeczenia prezydium powiatowej

wej rady narodowej — cechy zwierzęcia hodowlanego, o których mowa w ust. 1.

§ 2. Gminny instruktor rolny jest organem właściwym do wydawania zaświadczeń w formie adnotacji na świadectwie pochodzenia zwierzęcia, że nie jest ono zwierzęciem hodowlanym w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 lutego 1951 r. w sprawie wykonania art. 3 i 4 ustawy o zakazie uboju zwierząt hodowlanych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 116).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. L. Rzendowski